

คุณยายชวนบวช

หลังจากอาตมาตั้งสัจจะประพฤติพรหมจรรย์ เมื่อต้นปี ๒๕๑๓ แล้วอาตมาก็ยังคร่ำเคร่งอยู่กับงานสร้างวัด ไม่คิดถึงเรื่องบวชเลย คุณยายคงกลัวอาตมาพลาดพลั้งเสียสัจจะ วันหนึ่งท่านจึงเรียกอาตมาไปเตือนว่า

“คุณเด็จ คุณอยู่ทางโลกไม่ได้หรอกนะ เพราะคุณเป็นคนใจกว้าง มีสมบัติอะไรคุณก็ให้เขาหมด ขึ้นมีครอบครัว ก็จะลำบากเหมือนพระเวสสันดร” คุณยายยังบอกต่อว่า

“คุณเกิดมาเพื่อสร้างบารมีเท่านั้น บวชเสียแล้วจะประสบความสำเร็จทุกสิ่งทุกอย่างที่ต้องการ

คุณเป็นคนมีความเพียร คุณมีสิทธิ์จะรู้จะเห็นธรรมได้ เพราะฉะนั้นบวชเถอะ ยายจะกำหนดวันให้”

อาตมากลับมานั่งวิเคราะห์ดูเหตุผลที่คุณยายจะให้บวชก็เห็นจริงตามท่าน ชีวิตทางโลก อาตมาเกือบจะได้แต่งงานตั้งหลายครั้ง แต่พอเอาจริงเอาจัง ก็มีเหตุให้ห่างเหินกัน และเลิกราไปในที่สุด

อาตมาจำได้ว่า พอแตกเนื้อหนุ่ม อาตมาก็รักผู้หญิง ถึงขนาดขออนุญาตพ่อแต่งงาน พ่อไม่ค้านสักคำ

“จะแต่งก็แต่ง แต่กลับไปคิดหาคำตอบมาบอกพ่อก่อนว่า
จะมีธรรมะข้อไหนไปสอนลูกสอนเมีย พ่อให้เวลาคิด ๗ วัน”

อาตมาเคยอ่านหนังสือธรรมะมามาก แต่สนใจเฉพาะส่วน
ที่เป็นอิทธิปาฏิหาริย์ ส่วนธรรมะเรื่องการครองเรือนไม่เคยสนใจเลย
วันนั้นกลับไปนอนคิดคืนเดียวก็บอกพ่อว่า

“ผมไม่แต่งแล้วละ”

คราวนั้นอาตมาไม่ได้แต่งงาน เพราะไม่รู้ธรรมะ แต่เมื่อมา
อยู่กับคุณยายได้เรียนรู้ธรรมะทั้งปฏิบัติ ปรียัติ แล้วก็น่าจะแต่งงานได้
คุณยายจะมีแผนขัดขวางอย่างไร ตอนนั้นอาตมาไม่รู้

เพิ่งมารู้ว่าอาตมารอบรู้สารพัด แต่ไม่รู้จักตนเอง ต้องให้
คุณยายมาชี้ให้เห็นว่า อาตมาไม่เหมาะกับชีวิตทางโลกอย่างไร และควร
ปฏิบัติตนในชีวิตทางธรรมอย่างไร อาตมาจึงมองเห็นตัวเองได้ชัดเจน

